

Bandolers a Can Prats

Sant Llorenç d'Hortons

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Església de Sant Llorenç
Alçada: 197

Coordenades:

Latitud: 41.47008
Longitud: 1.8233
UTM Est (X): 401743
UTM Nord (Y): 4591611

Classificació

Número de fitxa 08222 - 92
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tradició oral
Estil / època: Contemporani
Segle XIX
Any 1847
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Científic
Titularitat Pública

Fitxes associades:

[Can Prats](#)

[Església de Sant Llorenç d'Hortons](#)

Autoria de la fitxa Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dj., 14/02/2013 - 01:00

Descripció

Explica la tradició oral, recollida per Rius que a principis del segle XIX, en Jaume Corrodies i Catassús, de Can Prats, tornava cap a casa pel camí d'Espiells quan va ser perseguit i retingut per uns bandolers en el mateix mas i que el van torturar penjat dels clemàstecs de la llar de foc, amb la finalitat d'obtenir informació sobre l'amagatall dels estalvis. Sembla ser que en aquells moments d'angoixa només se li va acudir d'invocar a Sant Llorenç perquè el lliurés d'aquell mal tràngol promentent-li pagar la nova església, que en aquells moments s'estava construint. En morir, l'any 1847, deixà per testament els diners per ampliar la rectoria i l'església. Per aquest motiu la llinda porta la inscripció: HIC EST DOMUS DEI ET PORTA COELI / LO IMPORT D'AQUEST PORTAL ES DADIBA DE FRANCA CORRODIALS. Que vol dir AQUESTA ÉS LA CASA DE DEU I LA PORTA DEL CEL / L'IMPORT DAQUEST PORTAL ÉS DADIBA DE FRANCESCA CORRODIAS.

Història

Cal buscar l'origen de Can Prats eren tres masos: lo mas Raspall, lo mas Avinyó i lo mas Benet. Sabem que Can Prats, en el capbreu del 1513, ordenat per Francesc Bertran i Malla, senyor de Gelida, havia estat esmentat Pere Febrer, casat amb Joana Prats, per l'establiment de terres i mas.

En el capbreu del 1598, ordenat per les senyores de la baronia de Gelida, Maria d'Erill i Bertran i Marquesa Despalau i d'Erill, trobem el nom de Jaume Prats com a part confessant. D'altra banda, en el capbreu del 1736, la família Prats ho deixà a Isidre Corrodias, nebot seu. En el darrer capbreu de 1826-1832 el propietari és en Jaume Corrodias, protagonista d'aquesta història.

Bibliografia

RIUS FONT, Lluís (2009). Can Prats i les ànimes del purgatori; dins Programa de Festa Major de sant Llorenç de 2009, pàgs. 24 a 28 .

